

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/213/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313202435
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313202435.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu R. S. á.r.L., so sídlom X C. M. G. D., L-XXXX Z., Z. Y., O. B. B XXXXXX, zast. Advokátska kancelária Gallo, s..ro., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanej H. H., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX P., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 862,84 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21C 139/2015-62 zo dňa 14.4.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zastavení konania istiny 180 eur.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 180 eur a žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal a nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi. Nepripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania, a to Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal preukázané, že medzi účastníkmi bol uzavretý záväzkovoprávny vzťah, konkrétne zmluva o poskytnutí pôžičky s tým, že žalovaný bol fyzickou osobou, nie podnikateľom. Preto hodnotil túto zmluvu za spotrebiteľskú zmluvu a pokiaľ išlo o aplikáciu práva na posúdenie tohto vzťahu dospel k záveru, že je potrebné rešpektovať § 54 ods. 2 OZ a v pochybnostiach použiť právnu úpravu, ktorá je v prospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti dospel k záveru, že má prednosť Občiansky zákonník pred Obchodným zákonníkom. Pokiaľ išlo o skutočnosti preukázané v konaní dospel k záveru, že pri skúmaní zmluvy o pôžičke zistil súd prvého stupňa, že zmluva neobsahuje termín splatnosti jednotlivých splátok, termín konečnej splatnosti, tiež výšku istiny počtu a termínov splátky istiny úrokov iných poplatkov. Preto túto zmluvu súd prvého stupňa považoval za absolútne neplatnú a tým dospel k záveru, že žalobca ma nárok na vrátenie istiny bez poplatkov, bez úrokov a sankcií, a to titulom bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade posudzoval aj ex offo premlčanie nároku žalobcu dospel k záveru, že keď pôvodný žalobca vyzval žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo dňa 21.5.2010 vychádzajúc z čl. 14 Všeobecných obchodných podmienok, písomnosť sa považuje za doručení piatym dňom po dni, keď písomnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu, v tomto prípade teda 27.5.2010. Túto sumu, na ktorú vyplatenie vyzval žalobca mal uhradiť žalovaný v lehote do 3 dní odo dňa doručenia tejto upomienky, teda do 30.5.2010. Nasledujúcim dňom začala plynúť premlčacia doba pre uplatnenie nároku žalobcu na súde. Žaloba bola podaná

28.2.2013, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ. Preto v celom rozsahu po pripustení čiastočného späťvzatia návrhu žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Vo svojom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, a to z toho dôvodu, že v danom prípade nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k zosplatneniu dlhu, a to predžalobnou upomienkou z 21.5.2010. Následne od tohto zosplatnenia dlhu plynula trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ a tým je zrejme, že keď žaloba bola podaná 26.2.2013 od oboznámenia o zosplatnení dlhu listom z 21.5.2010 nasledujúcim dňom začala plynúť táto trojročná premlčacia lehota. Premlčacia doba uplynula 22.5.2013. Preto nebolo možné dospieť k záveru, že žalobcov nárok je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže došlo ku skončeniu záväzkovo právneho vzťahu v dôsledku porušenia zmluvných povinností. Je potrebné teda rozlišovať vôľu žalobcu, odstúpiť od zmluvy a zosplatniť ju. K tomu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co 257/2014.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a to bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto okolnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa ust. § 52 ods. 1 až po str. 6 prvé dva odseky a následne § 107 ods. 1, 2 OZ a 5b zákona 250/2007 str. 7

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej výšky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1966 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- p) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a 1), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vznp. (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z obsahu spisu je zrejme, že žalovaná uzavrela so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, Kežmarok zmluvu o poskytnutí pôžičky. Bola dohodnutá výška pôžičky v sume 25.000,- Sk, výška mesačnej splátky 808,- Sk, čo je v prepočte na Euro pôžička vo výške 829,85 eur a mesačná splátka 26,82 eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 21,88 % a rovnako aj RPMN

na tú istú sumu. Konečná splatnosť bola stanovená na 48 mesiacov a celková pôžička predstavovala sumu 37.168,- Sk, čiže 1.234 eur.

Odvolicie dôvody žalobcu spočívali v tom, že súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu nároku žalobcu ako bezdôvodné obohatenie majúc za to, že došlo k odstúpeniu od zmluvy právnym predchodcom žalobcu.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa však vyplýva, že k zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu toho, že súd prvého stupňa zistil, že je nárok premlčaný, posúdil ho ako bezdôvodné obohatenie, ale nie z dôvodu odstúpenia od zmluvy, o čom dôkaz v priebehu konania nebol preukázaný, ani v predložení, ale z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke. Neplatnosť zmluvy o pôžičke súd prvého stupňa dôvodil tým, že bolo porušené taxatívne stanovené zmluvné dojednanie, ktoré musela obsahovať takáto zmluva, t.j. konkrétne podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a to začiatok splácania úveru, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet, termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konkrétne išlo o písmena g/, i/ tohto paragrafového znenia. Potom v prípade neplatnosti zmluvy, ktorú súd prvého stupňa právne odôvodnil, vzniká nárok dodávateľovi služby, teda konkrétne teraz žalobcovi na vrátenie toho, čo z neplatnej zmluvy žalovanej poskytol a vrátené mu nebolo. V danom prípade súd prvého stupňa dôsledne zistil, koľko žalovaná doteraz zaplatila žalobcovi a koľko je podľa tvrdenia dlh žalovanej. Zároveň tiež vychádzal z listu z 21.5.2010, ktorý totožne žalobca hodnotí ako výzvu na okamžité zaplatenie celého dlhu titulom mimoriadneho zosplatenia celej pôžičky. Následne dospel k záveru, že vzhľadom na takéto plnenie zo strany žalovanej dostala výzvu na zaplatenie dlhu s dátumom 21.5.2010, podľa Všeobecných obchodných podmienok za doručení sa považuje piatym dňom nasledujúcim po zostavení takejto výzvy, čiže od 22.5.2010 a lehota na plnenie bola 3 dni.

Možno súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa o neplatnosti zmluvy o pôžičke z dôvodov, ktoré uvádza, keďže samotná zmluva o pôžičke obsahuje len údaj o poskytnutí pôžičky vo výške 829,85 eur, celkovú sumu pôžičky 1.234 eur, počet mesačných splátok a konečnú splatnosť uvádzanú vo forme 48 mesiacov. Keďže takto špecifikovaná výška a úrok z tejto pôžičky, ďalšie poplatky a to odkedy dokedy je potrebné tento úver splatiť nie je tou špecifikáciou, ktorá sa vyžaduje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Z výšky mesačnej splátky, ktorá je uvedená jednorazovou sumou 26,82 eur nemožno dospieť k záveru, či v tejto mesačnej splátke je zahrnutá len istina alebo aj úrok a iný poplatok, pričom konečná suma pôžičky je o tretinu vyššia ako samotný poskytnutý úver. Z takto dohodnutej zmluvy potom spotrebiteľ, v danom prípade žalovaná, nemôže vyvodiť záver o tom, čo predstavuje konečná suma pôžičky, keďže táto konečná suma je uvedená len jednou finančnou čiastkou bez bližšej špecifikácie. Spotrebiteľ má právo byť informovaný dodávateľom, ktorý sa zaoberá finančnými službami podrobne o tom, čo je pre spotrebiteľa najpodstatnejšia informácia pri uzatváraní zmluvy o úvere či pôžičke. Je to skutočnosť, aká bude cena za poskytnutú službu, t.z. okrem skutočne vyplatenej pôžičky vo forme istiny aké konkrétne ďalšie nároky si žalobca môže uplatňovať alebo si dohodol, tak úrok z úveru ako sa to premietne do mesačných splátok, následne či ešte okrem úroku z úveru sú zakomponované aj ďalšie náklady. V danom prípade úkon z úveru a RPMN tohto úveru ma rovnakú hodnotu, pritom konečná výška úveru je podstatne vyššia ako tento údaj a takto upravených vzťahov v zmluve, ktoré sú podstatnými náležitosťami úverovej zmluvy nemožno konštatovať, že spotrebiteľ bol riadne a dôsledne informovaný o poskytnutí službe žalobcom. Preto záver o neplatnosti zmluvy, ktorá neobsahuje zákonom stanovené náležitosti je správny a následne na to sa viaže aj správnosť záveru súdu prvého stupňa o tom, že nárok, ktorý žalobca uplatnil titulom zmluvy o pôžičke, ktorú vyhodnotil ako neplatnú je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ išlo o výzvu vo vzťahu k žalovanej a lehotu na plnenie celého dlhu, ktorý nebol vo zvyšnej časti zaplatený, tieto časové údaje neboli spochybnené ani samotným žalobcom, t.z. že 21.5.2010 bola doručená písomnosť, ktorá nasledujúcim dňom a pripočítaním piatich dní sa považovala za doručení a lehota na plnenie bola 3 dni. Od ďalšieho dňa, teda po 30.máji 2010 plynula lehota dvoch rokov na uplatnenie svojho nároku podľa § 107 ods. 2 OZ. Keďže v tejto lehote do 31.5.2012 žaloba nebola podaná správne s ohľadom na prihliadnutie na premlčanie nároku dodávateľa u spotrebiteľských zmlúv podľa § 5b citovaného zákona je správny záver o premlčaní tohto nároku v dvojročnej premlčacej subjektívnej lehote.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bola rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu. Hoci žalovaná mala úspech v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, z týchto dôvodov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.